Aproape în fiecare zi auzim replici de genul: „Nu mai poate merge aşa, ceva trebuie să se schimbe”, „e nevoie de o schimbare”, „cutare partid, candidat, persoană reprezintă schimbarea”, „bate vântul schimbării”, „miniştrii vor fi schimbaţi”, „guvernul va fi schimbat”, etc. Toate această nevoie de schimbare, exprimată de aceste replici, reprezintă o anumită doză de frustrare, pe care situaţia prezentă de lucruri o generează. Suntem nemulţumiţi de anumite situaţii, persoane, stiluri de evoluţie a diferite situaţii (politice, economice, sportive, etc.), şi ne dorim o schimbare care să ne ofere ulterior, într-un viitor cât mai apropiat, satisfacţia pe care o aşteptăm. Dar oare este posibil, de cele mai multe ori, sau aproape întotdeauna, ca o simplă (sau mai complexă) schimbare să ducă situaţia către o evoluţie definitiv favorabilă?

Orice situaţie de lucruri într-un domeniu anume reprezintă un efect al unei cauze. Oamenii aşteaptă ca efectele nefavorabilă să dispară la modul superficial, doar înlocuind ceva cu altceva similar, având calităţi comparabile (definiţia schimbării). Este ca şi cum am mânca mere în loc de pere, şi am vrea să ne vindecăm astfel de o boală digestivă, definitiv. De fapt, pentru a obţine acele îmbunătăţiri sau ameliorări pe care le aşteptăm, noi trebuie să acţionăm la nivel de cauză, adică la un nivel profund, ceea ce reprezintă, de fapt, o transformare. Dacă înţelegem schimbarea ca fiind o modificare la nivel de aparenţă (formală, „cosmetică”), şi transformarea ca fiind o trecere dincolo de aparenţe şi o modificare la nivel profund, de esenţă, înţelegem diferenţă dintre a acţiona superficial, la nivel de efecte, şi a acţiona în adâncime, la nivel de cauze.

Astfel, putem înţelege de ce măsurile sau acţiunile superficiale nu produc înbunătăţiri de substanţă, profunde, şi de ce, pentru a acţiona şi a produce reale mutaţii la nivel de cauze, ceea ce poate produce alte efecte, dezirabile, este nevoie de o schimbare de mentalitate. Această constatare implică şi faptul că, pentru a acţiona profund, la nivel de cauză, oamenii care fac, sau doar încearcă, acest lucru trebuie să treacă ei înşişi prin procese de transformare. Altfel spus, o transcendere a formei, care poate permite accesul la esenţă. Prin urmare, este de dorit să încetăm a mai realiza confuzii între termenii „schimbare” şi „transformare” dacă ne dorim modificări de profunzime.

Cum putem traduce toate acestea în termeni de astrologie? Putem spune că Mercur este planeta schimbării, guvernând zodia Gemeni, care este un etalon al superficialităţii. Marte, ca guvernator al Berbecului, reprezintă acţiunea şi iniţiativa de a realiza ceva nou (de a schimba direcţia de acţiune către ceva încă neexplorat). Prin urmare, Mercur şi Marte guvernează gândirea şi acţiunea superficială, care menţin omul la acelaşi nivel, al modificărilor de suprafaţă: o altă haină, o altă culoare, o altă pereche de pantofi, o altă maşină, un alt sport (badminton în loc de tenis, cricket în loc de golf, etc.).

Dacă ne orientăm însă către octavele superioare ale celor două planete, Uranus pentru Mercur, şi Pluton pentru Marte, putem începe să sesizăm deja posibilul salt calitativ. Pluton şi Uranus guvernează, principal şi secundar, zodia Scorpionului, numită şi „zodia transformării". Marte guvernează şi forţa fizică, în timp ce Pluton guvernează forţa ocultă. Prin urmare, prin trecerea de la Mercur la Uranus putem realiza saltul de la mentalitatea gregară, superficială, comercială (specifică lui Mercur), la un mental de mare anvergură, inspirat, care poate percepe aspectele esenţiale ale lucrurilor aparente (un mental de tip uranian).

Prin realizarea unei treceri (sau salt) de la Marte la Pluton putem realiza saltul de la agresivitatea primară, forţa fizică brută, impulsivitatea explozivă (specifice lui Marte), la trezirea forţei profunde, oculte, la desprinderea progresivă de forme şi aparenţe, pentru a ne cunoaşte şi folosi benefic propria esenţă. Dar ce ne împiedică să facem saltul de la schimbare la transformare? Poate o lipsă de voinţă (Marte), sau de motivaţie (Mercur), sau a ambelor?

Aşadar, este necesar să înţelegem (mai superficial, la început, dar suficient pentru a avea o motivaţie), cu Mercur (şi poate Jupiter), să avem voinţă (Marte) pentru acţiona, a căuta, iar apoi putem face saltul către Uranus şi Pluton. Aceste energii oricum există în noi, nu trebuie decât să le descoperim în interior, să le trezim, să le folosim, să le manifestăm pentru noi şi, apoi, şi pentru ceilalţi.

În concluzie, posibilităţile de transformare se află în fiecare dintre noi, la îndemână, aşa cum afirma şi împăratul Napoleon I – „în raniţa oricăru soldat se află bastonul de mareşal".